

Startside>Anlæggelse af retssag>Hvor og hvordan>Hvilket lands love gælder?

Hvilket lands love gælder?

Grækenland

Når et juridisk forhold mellem personer indeholder elementer, som knytter det til mere end én stat (et internationalt element), og der opstår en tvist, anvender græske domstole ikke nødvendigvis græsk ret, men undersøger på grundlag af internationalt privatret, hvilken lov der skal anvendes (lovvalg). Internationalt privatret er en mekanisme, som fungerer på grundlag af lovkonfliktregler, som bestemmer, hvilken lov der skal anvendes (dvs. et bestemt lands retsregler). Det kan være loven i domstolens land eller i et andet land. Lovvalget sker på grundlag af en eller flere faktorer. Tilknytningsfaktorerne er de faktorer i en tvist, der har internationale elementer, der giver anledning til anvendelsen af en bestemt bestemmelse i internationalt privatret for at fastlægge, hvilken lov der skal anvendes, dvs. Grækenlands lov eller en udenlandsk stats lov (lovkonflikt).

1 Retskilder

Græsk lov er den vigtigste kilde til at afgøre den gældende lov. Ved lov forstås også bilaterale og multilaterale aftaler, som Grækenland har ratificeret, og som, når de er ratificeret, finder anvendelse på samme måde som græsk national ret. Lov omfatter også loven fremlagt af den Europæiske Union, især forordninger. I betragtning af den fortsatte stigning i private transaktioner på internationalt niveau, både hvad angår antal og type, spiller græsk retspraksis og den Europæiske Unions Domstol en vigtig rolle i indsatsen med at udfylde hullerne i internationalt privatret, som anvendes til at afgøre lovvalg.

1.1 National ret

De grundlæggende bestemmelser findes i den borgerlige lovbog, artikel 4-33, men der findes også bestemmelser i andre love, f.eks. artikel 90-96 i lov nr. 5325/1932 om vekslere og solaveksler samt artikel 70-76 i lov nr. 5960/1933 om checks.

1.2 Internationale aftaler

Følgende er nogle af de multilaterale, internationale aftaler:

Genève-konventionen af 19. maj 1956 vedrørende fragtaftaler om international godsbefordring af landevej, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 559/1977.

Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 1325/1983.

Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 1334/1983.

Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 4020/2011.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Følgende er nogle af de bilaterale, internationale aftaler:

Konventionen af 17. maj 1993 om retshjælp i civile eller straffesager mellem den Hellenistiske Republik og Albanien, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 2311/1995.

Konvention-Traktaten af 3. august 1951 om venskab, handel og søfart mellem Grækenland og USA, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 2893/1954.

2 Anvendelse af lovvalgsregler**2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler**

Hvis et andet lands ret finder anvendelse i henhold til lovvalgsreglerne i græsk internationalt privatret, tager dommeren på eget initiativ hensyn hertil, dvs. uden at det er nødvendigt for parterne at påberåbe sig dette eller kræve bevis for bestemmelsernes indhold (artikel 337 i den græske retsplejelov).

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Når det i græsk internationalt privatret bestemmes, at et andet lands lov finder anvendelse, er det de materielle bestemmelser, der finder anvendelse, og der henvises ikke til bestemmelserne i det pågældende lands internationale privatret (artikel 32 i den borgerlige lovbog), som kan indeholde bestemmelser om, at græsk ret eller et tredjelandets ret finder anvendelse.

2.3 Ændret tilknytning

Det sker ofte i forbindelse med et retsforhold, at tilknytningen ændres, f.eks. kan løsøre flyttes fra et land til et andet, hvilket betyder at lovvalget også ændres. Der findes regler, der udtrykkeligt bestemmer, hvilket lands ret der finder anvendelse i sidste ende, ellers anvender domstolen den ret, som oprindeligt eller på senere tidspunkt fandt anvendelse, eller en kombination af disse, afhængig af sagens særlige forhold.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Hvis græsk internationalt privatret (lovvalgsreglerne) fastsætter, at et andet lands lovgivning finder anvendelse, men anvendelsen af en bestemmelse heri strider mod de grundlæggende moralske værdier i græsk samfundspolitik (artikel 33 i den borgerlige lovbog), anvender den græske domstol ikke den pågældende bestemmelse, men dog de andre bestemmelser i det andet lands lovgivning (negativ funktion). Hvis der, når anvendelsen af den pågældende bestemmelse er blevet afvist, opstår et "hul" i det andet lands ret, vil dette blive dækket af de bestemmelser, der er gældende i græsk ret (positiv funktion). En måde at beskytte det græske retssystemets interesser på, er at gennemføre regler, der finder direkte anvendelse. Sådanne regler anvendes især på vigtige forhold i statens interne relationer og anvendes også direkte af græske domstole i sager med et internationalt element, som ikke er omfattet af græsk internationalt privatret.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Den græske domstol kan anvende enhver anden metode, som den anser for hensigtsmæssig, til at fastslå bestemmelser i et andet lands ret. Sådant kendskab kan være baseret på retsoplysninger, som de personligt har kendskab til, eller domstolen kan søge efter det i (multilaterale og bilaterale) internationale aftaler — hvorunder medlemsstaterne har påtaget sig den gensidige forpligtelse at fremsætte oplysninger — eller fra indenlandske eller udenlandske videnskabsorganisationer. Hvis det er vanskeligt at indhente viden om bestemmelser i et andet lands ret, kan den græske domstol endog anmode om bistand fra sagens parter uden at være begrænset til det, parterne har fremlagt (artikel 337 i retsplejeloven).

Som undtagelse vil en græsk domstol anvende græsk lov i stedet for et andet lands lovvalg, hvor det har været praktisk umuligt at finde frem til bestemmelserne i et andet lands ret, selv om der har været gjort forsøg herpå.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

De græske domstole finder frem til, hvilken lov der skal anvendes til de fleste kontrakter og retshandlinger, der indgås den eller efter den 17. december 2009, på grundlag af forordning (EF) nr. 593/2008, kendt som Rom I. Som en generel regel anvendes den lov, som er valgt af parterne.

Hvad angår kontrakter og retshandlinger, der indgås fra den 1. april 1991 til den 16. december 2009, identificeres lovvalget på grundlag af Fællesskabets Rom-Konvention af 19. juni 1980, der fremsætter den samme generelle regel, som der henvises til ovenfor.

Hvad angår alle kategorier af kontraktforpligtelser og retshandlinger, som er eksplicit ekskluderet fra ovennævnte forordnings og konventions område, samt dem, der indgås inden den 1. april 1991, identificeres lovvalget på grundlag af artikel 25 i den borgerlige lovbog, der fremsætter den samme generelle regel, som fastlægges i forordningen.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Den græske domstol vil fastslå den lov, som gælder for forpligtelser, der opstår fra delikt, og for forpligtelser, der opstår fra uretmæssig berigelse, negotiorum gestio og culpa in contrahendo, den eller efter den 11. januar 2009, på grundlag af forordning (EF) nr. 864/2007, kendt som Rom II. Som en generel regel vil loven i den stat, hvor retskrænkelsen blev begået, være gældende.

Hvad angår delikt, som ikke falder ind under ovennævnte forordnings område, og delikt begået inden den 11. januar 2009, identificeres lovvalget på grundlag af artikel 26 i den borgerlige lovbog, der fremsætter den samme generelle regel, som fastlægges i forordningen.

I henhold til græsk retspraksis anvendes loven for uforsvarlighed, der opstår fra uretmæssig berigelse inden den 11. januar 2009, statens lov, som er mest relevant under de overordnede specifikke omstændigheder.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

- Fysiske personer

Navn, fast opholdssted

Da et navn og fast opholdssted anvendes til at identificere en fysisk person individuelt, fastlægges den lov, som er gældende for dem, hver gang i konteksten af et specifikt retsforhold, der skal reguleres. Således reguleres ægtefællers navn og faste opholdssted af den lov, der gælder for deres personforhold, i henhold til artikel 14 i retsplejeloven; hvad angår mindreårige børn, er de underlagt loven for forholdet mellem forældre og børn i henhold til artikel 18-21 i den borgerlige lovbog.

Kapacitet

Den lov, der skal anvendes på spørgsmål vedrørende en persons (græker eller udlænding) rets- og handleevne samt evne til at effektuere retshandlinger og være en part i en retssag og deltage i en retssag i egen person, er det lands lov, hvor en person er statsborger (artikel 5 og 7 i den borgerlige lovbog og artikel 62, litra a), og 63, stk. 1, i den civile retsplejelov). Hvor en udlænding ikke har evnen til at effektuere retshandlinger eller deltage i en retssag i egen person i henhold til loven i den stat, hvor vedkommende er statsborger, men græsk lov fremsætter, at vedkommende har ovennævnte evne (med undtagelse af retshandlinger, der falder ind under familieret, arveret og ejendomsret for ejendomme uden for Grækenland), anvendes den græske lov (artikel 9 i den borgerlige lovbog og artikel 66 i den civile retsplejelov).

- Juridiske personer

Hvad angår sager vedrørende juridiske personers retsevne, anvendes det steds lov, hvor den juridiske person har fast opholdssted, i henhold til artikel 10 i den borgerlige lovbog. I henhold til græsk retspraksis betyder termen 'fast opholdssted' det faktiske, ikke lovformelige, faste opholdssted.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Problemer med forholdet mellem forældre og børn vedrører familiebåndene mellem forældre og børn samt den tilknyttede rets- og handleevne, der opstår heraf.

Når det skal afgøres, om et barn er født i eller uden for ægteskab (artikel 17 i den borgerlige lovbog), foretages lovvalget som følger:

det lands lov, som var gældende for personforholdet mellem barnets moder og dennes ægtefælle, da barnet blev født, som defineret i artikel 14 i den borgerlige lovbog;

hvis ægteskabet er blevet opløst før barnets fødsel, det lands lov, som var gældende for personforholdet mellem barnets moders og dennes ægtefælle, da ægteskabet blev opløst, som defineret i artikel 14 i den borgerlige lovbog.

Den lov, der skal anvendes på forholdet mellem forældre og børn født inden for ægteskab, selv om ægteskabet er ophævet:

den græske domstol vil fastslå lovvalget i henhold til Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 4020/2011, i forbindelse med forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, i tilfælde af loven i et land, som er medlem af ovennævnte konvention.

Lovvalget for et land, som ikke er medunderskriver af ovennævnte konvention, er i forbindelse med sager, der ikke reguleres af ovennævnte konvention, i henhold til artikel 18 i den borgerlige lovbog:

når begge forældre er statsborgere i samme land — dette lands lov;

når de efter fødslen har opnået et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for deres sidste fælles statsborgerskab;

når de er statsborgere i forskellige lande før fødslen, og deres nationalitet ikke ændres efter fødslen, eller når de før fødslen er statsborgere i samme land, men forældrene eller barnet ændrer statsborgerskab efter fødslen — loven i det land hvor de ved fødslen sidst havde fælles fast opholdssted;

når de ikke har fælles fast opholdssted — loven i det land, hvor barnet er statsborger.

Lovvalg for forhold mellem moderen og faderen og et barn født uden for ægteskab (artikel 19 og 20 i den borgerlige lovbog):

når begge forældre er statsborgere i samme land — dette lands lov;

når de efter fødslen har opnået et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for deres sidste fælles statsborgerskab;

når de er statsborgere i forskellige lande før fødslen, og deres nationalitet ikke ændres efter fødslen, eller når de før fødslen er statsborgere i samme land, men forældrene eller barnet ændrer statsborgerskab efter fødslen — loven i det land hvor de ved fødslen sidst havde fælles fast opholdssted;

når de ikke har fælles fast opholdssted — loven i det land, hvor faderen eller moderen er statsborger.

Lovvalget for forældrens underholdspligt over for barnet:

Den græske domstol vil fastslå lovvalget den eller efter den 18. juni 2011, på grundlag af forordning (EF) nr. 4/2009 som specificeret i Haagprotokollen af 23. november 2007. Som en generel regel anvendes loven i den stat, hvor den forpligtede part har sin bopæl.

3.4.2 Adoption

Den lov, der skal anvendes på adoption og ophævelse af adoption med et internationalt element, er lovgivningen i det land, hvor de forskellige personer involveret i adoptionen er statsborgere (artikel 23 i den borgerlige lovbog). Den lov, der skal anvendes på adoptionsformen er lovgivningen fremsat i artikel

11 i den borgerlige lovbog, dvs. enten loven, som regulerer dens indhold, eller loven der, hvor den blev udarbejdet, eller loven der, hvor alle parter er statsborgere. Hvor personerne, der er involveret i adoptionen, er statsborgere i forskellige lande, skal betingelserne i henhold til lovene i alle de tilsvarende lande opfyldes, og der må ikke være nogen hindringer i henhold til disse love, for at adoptionen er gyldig.

Den lov, der skal anvendes på forholdet mellem adoptivforældrene og det adopterede barn er:

når begge forældre er statsborgere i samme land efter adoptionen — dette lands lov;

når de ved adoptionen opnår et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for det sidste fælles statsborgerskab;

når de er statsborgere i forskellige lande før adoptionen, og deres nationalitet ikke ændres efter adoptionen, eller når de er statsborgere i samme land før adoptionen, men den ene af de personer, der er involveret i adoptionen, ændrer statsborgerskab ved adoptionens afslutning — loven i det land hvor de sidst havde fælles fast opholdssted ved tidspunktet for adoptionen;

når de ikke har fælles fast opholdssted — loven i det land, hvor den adopterende forælder er statsborger eller, hvis ægtefæller adopterer, loven som regulerer deres personlige forhold.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Materielle betingelser

De betingelser, der skal opfyldes, og de hindringer, der ikke må være for de personer, der ønsker at indgå ægteskab, reguleres ved loven i det land, som de er statsborgere i, hvis de er statsborgere i samme land, eller, hvis de er statsborgere i forskellige lande, loven i et af disse lande (artikel 13, stk. 1, litra a), i den borgerlige lovbog).

Formkrav

For at ægteskabet skal være formelt gyldigt, skal loven være opfyldt i det land, hvori de personer, der skal giftes, er statsborgere, hvis de er statsborgere i samme land, eller, hvis de er statsborgere i forskellige lande, loven i det ene af disse lande eller i det land, hvor ægteskabet indgås (artikel 13, stk. 1, litra b), i den borgerlige lovbog. I henhold til græsk ret skal visse formaliteter opfyldes for at indgå ægteskab; et partnerskab, hvor et par lever sammen, men ikke er formelt gift, anerkendes i Grækenland under forudsætning af, at dette partnerskab er gyldigt i henhold til fremmed og de samlevende personer ikke er grækere.

Personlige forhold mellem ægtefæller

De personlige forhold mellem ægtefæller er de forhold, der er baseret på ægteskabet, og som ikke har noget med formueforhold at gøre, f.eks. samliv og rettigheder og forpligtelser, herunder også underhold.

Den lov, der finder anvendelse på personlige forhold mellem ægtefæller (artikel 14 i den borgerlige lovbog):

når begge ægtefæller er statsborgere i samme land efter indgåelse af ægteskab — loven i dette lands ret;

når ægtefællerne ved indgåelse af ægteskab opnår et nyt fælles statsborgerskab — loven i landet for deres sidste fælles statsborgerskab;

når ægtefæller ved indgåelse af ægteskabet havde fælles statsborgerskab, og den ene senere opnår statsborgerskab i et andet land — loven i det land, hvor de senest havde fælles statsborgerskab, forudsat at den anden ægtefælle fortsat er statsborger i det pågældende land;

når ægtefællerne før indgåelse af ægteskabet har forskelligt statsborgerskab, og dette ikke ændres efter indgåelsen af ægteskab, eller når de før indgåelse af ægteskab har samme statsborgerskab, men den enes statsborgerskab ændres ved indgåelse af ægteskab — loven i det land, hvor de senest havde fælles fast opholdssted;

når de ikke forud for indgåelse af ægteskabet har fælles fast opholdssted — loven i det land, som ægtefællerne har størst tilknytning til.

Underholdspligt

Den lov, der finder anvendelse i henhold til artikel 4 i Haagerkonventionen af 2. oktober 1973, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 3137/2003, dvs. loven i det land, hvor modtageren har fast opholdssted.

Formueordninger mellem ægtefæller

Under ægtefællernes formueforhold henhører de formuemæssige rettigheder og tilsvarende forpligtelser, som opstår ved indgåelse af ægteskab.

Den lov, der skal anvendes på ægtefællernes personlige forhold umiddelbart efter indgåelse af ægteskab (artikel 15 i den borgerlige lovbog).

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Det græske retssystem anerkender også en anden form for samliv end ægteskab som fremsat i lov 3719/2008. På grundlag af en eksplicit bestemmelse fastlagt i ovennævnte lov anvendes denne lov til alle civile partnerskaber indgået i Grækenland eller for græske konsulære myndigheder, uanset om parterne er grækere eller udlændinge, både hvad angår form og parternes overordnede forhold. Hvor et civil partnerskab er indgået i udlandet, anvendes den lov vedrørende formen deraf, som er specificeret i artikel 11 i den borgerlige lovbog, dvs. det er enten den lov, der gælder dets indhold, eller det lands lov, hvor det indgås, eller det lands lov, hvor alle parterne har statsborgerskab; den lov, der finder anvendelse vedrørende parternes relationer, er det lands lov, hvor partnerskabet blev indgået.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Den lov, der anvendes på skilsmisser eller anden form for separation, fastslås på grundlag af forordning (EF) nr. 1259/2010, med implementering af forbedret samarbejde inden for området af den lov, der er gældende for skilsmisse og separation, kendt som Rom III. Som en nøglerregel kan ægtefællerne indvillige i at vælge den lov, der er gældende for skilsmisse og separation, forudsat at det er én af følgende love: (a) det lands lov, hvor ægtefællerne har fast opholdssted på det tidspunkt, hvor aftalen indgås; eller (b) det lands lov, hvor ægtefællernes sidst havde fast opholdssted, så længe én af dem stadig opholder sig der på det tidspunkt, hvor aftalen indgås; eller (c) det lands lov, hvor én af ægtefællerne er statsborger på det tidspunkt, hvor aftalen indgås; eller (d) loven for domstolen i sagen.

3.5.4 Underholdspligt

Ovennævnte forordning fremsætter eksplicit, at den ikke er gældende for underholdspligt over for tidligere ægtefælle, da dette reguleres af artikel 8 i Haagerkonventionen af 2. oktober 1973, som blev ratificeret af Grækenland ved lov nr. 3137/2003, der foreskriver, at den lov, der anvendes, er det lands lov, hvor skilsmisse- eller separationsproceduren blev udført.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Se sidste litra i afsnit 3.5.1 ovenfor.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Den lov, der skal anvendes på alle spørgsmål vedrørende arv, bortset fra formreglerne for udfærdigelse og ophævelse af testamente, fastsættes på grundlag af forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse af beslutninger og accept samt fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis.

Hvis der foreligger et testamente, anses dette for gyldigt, hvis det er udfærdiget i den form, der er truffet bestemmelse om i en af nedenstående love (artikel 1 i Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner):

loven i det land, hvor afdøde oprettede sit testamente;

loven i det land, som afdøde var statsborger i, da han/hun oprettede sit testamente, eller da han/hun døde;
loven i det land, hvor afdøde havde bopæl eller opholdssted, da han/hun oprettede sit testamente, eller da han/hun døde;
hvis testamentet vedrører fast ejendom, det land hvor den faste ejendom er beliggende.

3.8 Ejendomsret

Den lov, der skal anvendes på tinglige forhold angående fast ejendom, fastsættes af artikel 27 i den borgerlige lovbog, dvs. loven i det land, hvor ejendommen befinder sig.

Den lov, der skal anvendes på culpøse forhold i henhold til loven om forpligtelse i forbindelse med fast ejendom, fastsættes på grundlag af forordning (EF) nr. 593/2008, kendt som Rom I, hvor den generelle regel er, at den lov, der finder anvendelse, er den lov, som parterne valgte.

For så vidt angår formen for ovennævnte transaktioner anvendes loven i det land, hvor den faste ejendom befinder sig (artikel 12 i den borgerlige lovbog).

3.9 Insolvens

Den lov, der finder anvendelse for insolvens og resultaterne heraf, fastsættes på grundlag af forordning (EF) nr. 1346/2000 om insolvensbehandling, dvs. loven i det land, hvor den relevante behandling blev indledt.

Sidste opdatering: 06/06/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.